

Якщо людина зростала у сфері мовних конфліктів, у сфері де мова була не чистою, з ненормативною лексикою, то і її світогляд та духовність будуть відповідними, не чистими та неправильними.

В Україні державною мовою є лише українська мова, але загальноживаною також є російська, все популярнішою стає англійська мова. На державному рівні Верховна Рада ухвалила історичний закон про державну мову – №5670-д “Про забезпечення функціонування української мови як державної” від 25.04.2019.

Цей закон регулює функціонування і застосування української мови як державної у сферах суспільного життя на всій території України. Його дія не поширюється на сферу приватного спілкування та здійснення релігійних обрядів.

На нашу думку, прийняття вказаного закону зменшує кількість мовних конфліктів на території України, адже людям не заборонено спілкуватися іншими мовами у приватному житті, але так як українська мова є державною, то в інших сферах потрібно використовувати тільки її, окрім випадків зазначених в законі.

Людей певної країни об’єднує не тільки територія, на якій вони проживають, не тільки спільна культура і традиції, а й мова, адже саме завдяки їй нам легше порозумітися, і не важливо мова якої нації стає в пригоді.

Отже, не потрібно ділити країну на частини через мову, не можна вестися на провокації щодо мовних конфліктів. З малечку дитині треба закладати любов до рідної мови та повагу до інших мов. Все своє життя треба вдосконалювати свої навички у сфері використання різних мов. Людина все своє життя прагне розвитку духовності, адже це ідеал, тож слід і все життя вдосконалювати мову, так як вона є чинником формування і вдосконалення духовності. Людина розвивається і вдосконалюється до тих пір, поки вона сама цього бажає.

Никитенко Д. С.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Костенко О. Г.,

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ПРОБЛЕМАТИКА ЮРИДИЧНИХ ТЕРМІНІВ В БРИТАНІЇ ТА США

Протягом 20 – початку 21 ст. на світовій арені та у Європі поступово виробилися єдині правові стандарти, котрі відповідають певним потребам нинішнього суспільного розвитку. Такі процеси потягли за собою реструктурування юридичної термінології світу, певне устаткування та

унормування фахової, а саме юридичної лексики. Враховуючи, що сама дисципліна юридичної термінології досить молода, то на сьогодні існує безліч актуальних проблем, які виникають із застосуванням тих чи інших термінів, виникненням нових тощо. Загалом питання юридичної термінології є складовою частиною більш загальної проблеми — проблеми мови законодавства. Через це дослідження закономірностей створення юридичної термінології, її структури та можливостей розвитку посіло місце одного з найважливіших завдань сучасної науки.

Перш ніж розглядати тему юридичної термінології, необхідно дати визначення поняттю юридичний термін. За визначенням П. М. Рабіновича, юридичний термін – слово або словосполучення, що виражає поняття з правової сфери суспільного життя і має визначення в юридичній літературі (нормативно-правових актах, юридичних словниках, довідниках, енциклопедіях, наукових працях тощо) [1, с. 482].

Юридичні терміни за походженням можуть бути двох видів. До першого виду належать національні терміни, наприклад, відповідач, держава, закон, заповіт, злочин, суд, уряд. До другого типу можна віднести запозичені терміни, тобто ті, які виникли в одній з держав, але стали загальноприйнятими. Яскравим прикладом останніх є абандон (франц.), авізо (італ.), бойкот (англ.), вексель (нім.), евтаназія (грец.), ембудсмен (швед.), юриспруденція (лат.) тощо.

Одним із поширених явищ, які ускладнюють юридичну термінологію в англійській мові є термін «юрист». Такі країни як Великобританія та США мають складну та неоднорідну структуру. Даний факт відомий нам з історичного минулого цих країн, а також на це вплинули їх територіальні особливості. Великобританія використовує судову систему Англії та Уельсу, а США, взагалі, кожен штат розробив індивідуальну судову систему, звичаї та традиції. Саме це і спричинило таке різноманіття назв юридичного терміну «юрист».

Lawyer — загальноприйнятий термін, що називає адвоката або юридичного консультанта. Він виконує юридичні завдання різного роду або працює в певній правовій галузі.

В Англії одних юридичних працівників називають *solicitors*, а їх колеги - *barristers*. Різниця полягає в тому, який вид діяльності кожен з них виконує.

Також існує така ланка, як *Solicitors*, котрі також є представниками юридичного світу але на ранг нижче ніж *barristers*. Вони переважно частину свого часу приділяють роботі з юридичними документами, допомозі вищим за рангом юристам та опитуванню осіб. В Україні такими обов'язками займається помічник юриста, а саме нотаріуса або адвоката. Іноді варто вважати, що *solicitor* виконує консультативні функції, він є посередником між *barrister* і його клієнтом клієнтом.

Щодо адвокатів вищого рангу, то у Великобританії існує такий термін як *Barristers*, він виконує практичну діяльність в суді. До їх обов'язків належить представлення інтересів свого клієнта у суді. Їх знання ґрунтуються на високій професійній підготовці. *Barristers* має свого помічника-

консультанта – *solicitor* , і завдяки йому підтримує зв'язок зі своїм клієнтом. Не зважаючи на це , вони працюють не у власному офісі, а в Палаті лордів та громад.

У США юристи не поділяються на категорії за обсягом їх повноважень або рангом. Загалом існує загальне поняття юристу – *attorney* або *attorney-at-law*, значення даного поняття є синонімом до слова *lawyer*. Крім цього існують ще, які називають юристів у США: *public defender* та *paralegals*.

Attorney – будь-який юрист ,якому надано право брати участь у різного виду кримінальних справах і ,навіть, консультувати владу держави з приводу юридичних питань, котрі потребують думки лише найякісніших спеціалістів у сфері юриспруденції .

У США людей, котрі допомагають досвідченим юристам, тобто їх помічників називають *Paralegals* , вони ,як правило, працюють з юридичною документацією. Задля того , щоб стати таким помічником треба закінчити університет та отримати відповідну юридичну освіту, а також мати наміри продовжити працювати та розвиватися у юридичній сфері.

Таким чином було розглянуто синонімічні назви терміну «юрист» у двох сучасних розвинених країнах та похідні професії від цього терміну. Якщо брати до уваги те, що всі ці терміни містяться в англійській мові, то виникає помітне ускладнення з використанням даних юридичних синонімів у юридичних текстах.

Таким чином, проблема синонімії у юридичному тексті так і залишається актуальною донині . Вона виконує функцію ускладнення тлумачення та трактування норм права і , нажаль , досі залишається недоречною . Існує потреба у впровадженні єдиного термінологічно та науково обґрунтованого українсько-російського словника юридичних термінів.

Література

1. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К.: Вид-во “Українська енциклопедія” ім. М. П. Бажана. – Т. 6: Т–Я. – 2004. – 768 с.

Ніколаєва В. Ю.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Декусар Г. Г.,

старший викладач

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

ПРЕСТИЖ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ТРЕНД ЧИ ВИМОГА ЧАСУ

Мова – це генетичний код нації, який поєднує минуле з сучасним, програмує майбутнє і забезпечує буття нації у вічності. Німецький філософ та мовознавець відзначав: «Мова народу – це його дух, і дух народу – це його